GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 111. Duminecă 19 (31) Maiu 1885.

Braşovŭ, 18 (30) Maiu 1885.

Autorulŭ *„de ocasiune"* Max Wirth, spune la pag. 9-a a cărţii sale descriindŭ comorile Ungariei, „că constituţiunea comitatelorŭ ungare e cea mai liberală instituţiune de pe faţa pămêntului şi că dintre tóte ţĕrile din lume numai Ungaria s'ar apropiá de self-governementulŭ liberalŭ englesŭ."

Noi, cei ce trăimŭ de mai bine de optŭspre-ḑece-anĭ sub multŭ lăudatulŭ regimŭ unguresců, n'amŭ sêmţitŭ de locŭ până astăḑĭ binefacerile libertăţii maghiare. In prigonire, în sugrumare, în nimicire a totŭ ce nu face parte din nobila rassă stăpânitóre, e adevĕratŭ că nu esistă în lume unŭ curentŭ mai sofisticŭ şi mai despoticŭ decâtŭ celŭ „multŭ liberalŭ", ce domnesce aḑĭ în comitatele Ungariei şi ale Transilvaniei.

Fişpanii (prefecţii) în comitate (judeţe) se jócă cum le place cu autonomia comitatelorŭ. Pe lângă că impunŭ limba maghiară în tóte afacerile publice şi particulare ale judeţului, dér în ceea-ce privesce afacerile autonóme ale comunei solgabirĕulŭ (subprefectulŭ) e autocratŭ şi se folosesce cu prisosinţă de puterea nemărginită a gendarmului, care culminéză în cuvintele: „aşa ve poruncescŭ, aşa sĕ faceţĭ!"

Nu e de multŭ de când amŭ arătatŭ cetitorilorŭ noştri cele petrecute în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, sub conducerea voinicosului Banffy şi décă mai revenimŭ astăḑĭ, o facemŭ pentru de a presenta cetitorilorŭ o ilustraţiune a multŭ lăudatului self-governementŭ dela noi din ţéră, despre care susţine Max Wirth, că s'ar apropiá în liberalismŭ de celŭ englesŭ.

Éacă ce scrie ḑiarulŭ lui Kossuth „Egyetértés" în numĕrulŭ sĕu dela 22 Maiu a. c.

„Adunarea generală a comitatului Solnocŭ-Dobêca ţinută la 11 ale curentei a fostŭ liniştită până în momentulŭ, când valahulŭ Andreiu Medanŭ a propusŭ a se înaintá o representaţiune la ministeriulŭ de interne, în care sĕ se céră ca numele proprii de botezŭ şi de familiă ale Românilorŭ sĕ fiĕ cu numirea lorŭ originală indicate în scriptele oficiale maghiare. Mai mulţĭ valachĭ au susţinutŭ *în limba română* propunerea şi unulŭ din ei a mersŭ atâtŭ de departe încâtŭ a declaratŭ *maghiarisarea* numelorŭ române ca ilegală şi ca siluire şi a ḑisŭ că acésta ilegalitate şi siluire ar aţîţá poporulŭ la revoluţiune. Adunarea a luatŭ unŭ caracterŭ sgomotosŭ şi preşedintele, adecă fişpanulŭ, a fostŭ nevoitŭ ca cu *putere armată* sĕ dea afară din sala şedinţii pe unŭ valahŭ candidatŭ de popiă."

Amŭ dori acum sĕ ne spună vestitulŭ autorŭ Max Wirth, în faţa celorŭ descrise mai susŭ de unŭ ḑiarŭ maghiarŭ, décă Englesii înţelegŭ astfelŭ self-governementulŭ ca chiar şi numele Irlandezilorŭ sĕ le schimoséscă, încâtŭ sĕ dispară orĭ-ce urmă a libertăţii individuale, a autonomiei comunale şi judeţene în Irlanda, cum procedŭ Ungurii în Transilvania?

Acestŭ soiu de „self-governementŭ liberalŭ", care nu sufere ca cetăţenii statului sĕ 'şĭ pórte în deplină libertate nicĭ măcarŭ numele ereditŭ dela moşĭ şi strămoşĭ se póte afla numai în Ungaria. In tóte celelalte ţĕrĭ, chiarŭ şi în cele ce nu trecŭ în rĕndulŭ ţĕrilorŭ civilisate, este respectată libertatea individului de a-şĭ da şi de a purtá numele, care îĭ convine mai bine.

Décă Maghiarii sunt aşa da liberalĭ, cum susţine Max Wirth, atuncĭ nu înţelegemŭ acestŭ lucru, nu pricepemŭ de ce lasă a fi întrecuţĭ pe tĕrêmulŭ adevĕratului liberalismŭ şi democratismŭ de acelŭ poporŭ, despre care susţine totŭ dênsulŭ, că arŭ fi „egalŭ în cultură cu Ţiganii".

Unŭ esemplu:

Tocmai în ḑilele aceste se ţine la Cluşiu sinodulŭ bisericei reformate maghiare din Transilvania şi, după câtŭ aflămŭ chiar din ḑiarele maghiare, la acestŭ sinodŭ vorŭ luá parte şi delegaţii preoţilorŭ reformaţĭ maghiarĭ din România.

Guvernulŭ din Bucurescĭ, care respectă în adevĕrŭ libertatea cultelorŭ, nu vede în participarea preoţimei maghiare din România la sinodulŭ din Cluşiu o periclitare a integrităţii statului românŭ.

Superintendenţii din Cluşiu esercită o deplină autonomiă eclesiastică asupra preoţimei şi bisericei reformate din România şi ministeriulŭ cultelorŭ din România îĭ lasă în voia liberă de a lucrá după cum credŭ de cuviinţă neîntrebuinţândŭ nicĭ chiar dreptulŭ de „jus circa sacra," ce i-lŭ acórdă potestatea de statŭ.

De asemenea libertate şi autonomiă se bucură şi catolicii din statulŭ vecinŭ.

Ce ar ḑice conlocuitorii noştri ungurĭ, când preoţimea nóstră română ar lua parte de dreptŭ şi de faptŭ la sinodulŭ din Bucurescĭ, când preoţii noştri românĭ ar sta sub supraveghierea şi disciplina metropolitului din Bucurescĭ, după cum stau preoţii reformaţĭ şi catolicĭ din România sub potestatea episcopilorŭ maghiarĭ cu domiciliulŭ în afară de România?

In casulŭ acesta conlocuitorii noştri maghiarĭ ar striga fără îndoélă în lumea largă, că preoţii românĭ distrugŭ „ideа de statŭ maghiarŭ" şi d. Wirth ar scrie pe nemţesce, că abusămŭ de „libertăţile instituţiunilorŭ faimosului self-governement maghiarŭ."

―o―

Situaţiunea cabinetului Gladstone.

Despre acésta cetimŭ unŭ articolŭ interesantŭ în ḑiarulŭ vienesŭ »N. Fr. Presse« din care reproducemŭ părţile principale. Mai ântêiu „Presse« arată, că opositiunea actuală englesă, când a vĕḑutŭ, că unŭ rĕsboiu mare cu Rusia pentru dominaţiunea britanică în Asia nu se mai póte ocoli, n'a făcutŭ cabinetului actualŭ opositiune, nicĭ n'a făcutŭ capitalŭ politicŭ din greşelele politice ale guvernului, ci c'unŭ adevĕratŭ patriotismŭ, în faţa pericolului esternŭ, a votatŭ credinţele ce le-a cerutŭ ministrulŭ deşi oposiţiunea nu póte încuviinţa politica lui Gladstone nicĭ în Asia nicĭ în Egiptŭ.

După ce s'a mai depărtatŭ puţinŭ pericolulŭ rĕsboiului, oposiţiunea conservativă l'a făcutŭ pe Gladstone, ca sĕ mai asude câteva óre, dér oposiţiunea nu i-a pututŭ strica nimica. In contra tuturorŭ aşteptărilorŭ continentale, că bĕtrânulŭ diplomatŭ se va retrage, totuşĭ stă încă cu tăriă la guvernŭ. Lumea credea, că sentimentulŭ naţionalŭ englesŭ se va revolta vĕḑêndŭ că leulŭ britanicŭ se retrage cu desĕvêrşire dinaintea pajorei rusescĭ. Sentimentulŭ naţionalŭ englesŭ s'a espectoratŭ numai în unele articole de ḑiare şi lordulŭ Gladstone a rĕmasŭ totŭ la cârmă. Macsima aceea, că fără de voia Angliei în Europa nu se descarcă nicĭ unŭ tunŭ, de multŭ s'a îngropatŭ cu Palmerston şi de multŭ s'a datŭ uitării. De când a înviatŭ imperiulŭ germanŭ nu mai póte ḑice Anglia aşa ceva şi Gladstone, de când se află la cârmă a arătatŭ Englesilorŭ, că cu acele vorbe nu se mai póte face parade. Când au bombardatŭ Alexandria se arătă curagiosŭ, éră dinaintea Germaniei şi a Rusiei s'a retrasŭ frumosŭ. Din cestiunea afganistană se pare, că s'a alesŭ cu acea învĕţătură, că este mai bine ca Anglia sĕ susţină relaţiunĭ amicale cu Germania. Din acéstă causă a trimesŭ Gladstone pe lordulŭ Rosebery la Berlin pentru ca sĕ câştige din nou pentru Anglia pe principele Bismarck.

Acum după ce Gladstone a trecutŭ cu marĭ greutăţĭ prin tóte periculele, ar crede omulŭ, că elŭ póte aştepta deschiderea parlamentului în tótă liniştea şi totuşĭ nu este nicĭdecum aşa. A scăpatŭ de-o grijă şi de-o nevoiă când étă, că vine altă pacoste pe capu lui: **cestiunea Irlandei**, care a produsŭ chiar în cabinetulŭ lui Gladstone o mare desbinare, pentru că membrii radicalĭ din cabinetŭ Chamberlain şi Dilke nu află nicĭdecum compatibilŭ cu liberalismulŭ şi cu constituţionalismŭ englesescŭ, ca o parte integrantă din Anglia sĕ se guverneze prin legĭ escepţionale séu despotice şi ei pretindŭ ca sĕ se caseze acele legĭ marţiale pentru Irlanda. Ei nu se sprijinescŭ numai pe ideile lorŭ liberale, ci arată, că crimele politice şi agrare s'au împuţinatŭ tare în Irlanda şi de aceea mĕsurile escepţionale nu mai potŭ avé raţiune de a se menţiné. Este într'adevĕrŭ o contradicţiune flagrantă, ca unŭ ministerŭ liberalŭ, alŭ cărui şefŭ s'a interesatŭ tótă viaţa pentru sórtea popórelorŭ asuprite, a treia parte din ţéra sa propriă sĕ o guverneze după unŭ sistemŭ reacţionarŭ.

Dar este întrebarea décă e bine de a introduce în Irlanda constituţiunea englesă în tótă forma. Vice-regele lordulŭ Spencer négă cu totŭ deadinsulŭ acésta. Elŭ conjură ministerulŭ sĕ nu facă nicĭ o reformă în administraţiunea actuală. Elŭ susţine, că tocmai mĕsurile escepţionale au împuţinatŭ omorurile agrarie şi de aceea nu este bine, ca ministerulŭ sĕ le caseze. Oposiţiunea colegilorŭ lui Gladstone póte sĕ fie pentru dênsulŭ fatală. De nu se va învoí Gladstone cu părerile lorŭ atuncea ei vorŭ eşi din ministeriu şi cu partida lorŭ vorŭ înmulţĭ oposiţiunea aşa, că este întrebarea, că atuncĭ va mai dispune Gladstone de o maioritate în parlamentŭ? Gladstone póte sĕ cadă din causa Irlandiei pré uşorŭ, pentru că şi până aci au scăpatŭ de multeorĭ numai o maioritate, dér acuma, când îlŭ părăsescŭ chiar colegii sĕi, carĭ încă dispunŭ de unŭ grupŭ de deputaţĭ, fórte uşorŭ se póte întêmplá sĕ cadă dela ministeriu, pentru că astăḑĭ şi ceealaltă oposiţiune va face capitalŭ politicŭ din slăbiciunea cabinetului, ca în orĭ-care altă ţéră constituţională europénă.

―o―

SCIRILE ḐILEI.

Unŭ cerculară alŭ mitropoliei din Sibiiu face cunoscutŭ, că termenulŭ pentru depunerea esamenului de cualificaţiune s'a fixatŭ pe 1 (13) Iuliu şi ḑilele următóre. Cererile pentru admitere la depunerea esamenului se aşternŭ consistorului prin oficiile protopresbiterale până la 15/27 Iuniu, şi suntŭ a se instrui cu carte de botezŭ, testimoniu despre studiile percurse, despre pracsa învĕţătorésca şi succesulŭ sub decursulŭ acesteia, atestatŭ dela antistia comunală vidimatŭ şi de oficiulŭ parochialŭ despre purtarea morală. Taxa de esamenŭ de 10 fl. se va alătura la cerere; cei ce vorŭ dovedi, că suntŭ lipsiţĭ, vorŭ fi scutiţĭ de taxă.

―0―

Programulŭ convenirei reuniunei române de cântărĭ, ce se va esecuta Duminecă 19 Maiu v. în sala Hotelului Nr. 1, este următorulŭ: 1. C. M. Weber »Rugăciunea din opera Freischütz« corŭ de dame şi bărbaţĭ. 2. Beethoven »Sonata C-dur« partea I-mă piano solo. 3. I. Mureşianu »Doina iubirei« corŭ de dame şi bărbaţĭ cu solo sopranŭ şi tenorŭ. 4. ⁂ a) Doina rĕsbunării b) Argeşulŭ, ambele arangiate de I. Mureşianu solo bariton. 5. I. Mureşianu »Baladă românéscă Nr. I.« corŭ de dame şi bărbaţĭ. 6. Declamaţiune »Visulŭ lui Stefanŭ« poesiă de Bolintineanu. 7. G. Rossini „Corulŭ Nr. 6 din opera Guillame Tell" corŭ de dame şi bărbaţĭ.

―0―

»Sieb. deutsch. Tgbl.« e informatŭ, că în Cohalmŭ se va înfiinţa o scólă de statŭ, fiind ajutatŭ inspectorulŭ scolarŭ în esecutarea acestui planŭ şi de »conducĕtorulŭ« Românilorŭ de acolo Lungu, şi de învĕţătorulŭ românŭ

Pulca, care ar aspira sĕ fiă numitŭ la scóla de statŭ. Adevĕratŭ sĕ fiă?

—0—

Adunarea generală ordinară a representanţei comitatului Hunedóra, se va ţinea în Deva la 8 Iuniu 1885 şi dilele următóre în sala de consultărĭ a comitatului. Intre obiectele, ce vorŭ fi puse la ordinea dilei spre deliberare suntŭ unele de importanţă publică, éră altele de însemnătate specială comitatensă, între altele: alegerea de pretore în cerculŭ Baia de Crişŭ, alegerea unui asesorŭ la sedria orfanală şi a unui vice notarŭ, eventualŭ suplinirea prin alegere a altorŭ posturĭ, ce arŭ veni va cante; apoi faimósa transcriere a comitetului reuniunei de maghiarisare din Cluşiu ş. a. Credemŭ, că toţĭ membri vorŭ fi presenţĭ!

—0—

Ministrulŭ unguresců de agricultură, industriă şi comerţŭ a concesŭ, ca în comuna Şercaia din comit. Făgăraşŭ sĕ se ţină în fiecare Marţĭ târgŭ de septĕmână.

—0—

Amŭ comunicatŭ, că la 22 Maiu s'a facutŭ aerbarea regimentului 31 românescŭ, Mecklenburg-Strelitz, care a luatŭ parte la bătălia dela Aspern. La acéstă serbare a luatŭ parte şi principele de corónă Rudolfŭ împreună cu alţĭ oficerĭ. După ce A. Sa a inspectatŭ regimentulŭ, a aşteptatŭ venirea comandantului de corpŭ Bauer. Regimentulŭ a defilatŭ înaintea lui. După ce s'a celebratŭ liturgia, colonelulŭ de Heillinger a ţinutŭ o vorbire înfocată în limba germană şi română. Mesele au fostŭ îndată întinse, şi după ospĕtare s'a jucatŭ »Căluşerulŭ.« La acésta serbare a luatŭ parte o mulţime de ómenĭ din tóte clasele societăţii.

—0—

In St. Petru, comit. Bistriţa, unŭ copilŭ a arsŭ în légĕnŭ din negrijirea moşului sĕu. Fumândŭ cu pipa, cădŭ în légĕnŭ o scânteiă fără sĕ bage de sémă. Bĕtrênulŭ se depărtă din casă şi copilulŭ arse.

—0—

In Alba-Iulia unŭ tênĕrŭ de 17 anĭ, perdêndŭ în joculŭ de cărţĭ banii ce-i avuse, de frica părinţilorŭ s'a împuşcatŭ. Étă resultatele lipsei de educaţiune solidă.

—0—

Pentru sesonulŭ de véră s'a deschisŭ în Vălcele (Elöpatak) o staţiune telegrafică.

—0—

»Voinţa Naţională« scrie: D-lŭ I. C. Brătianu, preşedintele consiliului, a trămisŭ o telegramă de condolenţă familiei lui Victor Hugo, în numele consiliului de miniştri. Simţĕmêntulŭ care a dictatŭ acea condolenţă este împărtăşitŭ de tótă inteligenţa română.

—0—

Acelaşĭ diarŭ află, că d. V. Alexandri, ministrulŭ plenipotenţiarŭ alŭ României la Paris, a presintatŭ familiei lui Victor Hugo o adresă de condolenţă în numele naţiunii române.

—0—

»L'Indép. romaine« află, că maiorulŭ Beresteanu va pleca la Essen, ca sĕ priméscă tunurile Krupp de asediu, comandate pentru fortificările Bucurescenilorŭ.

—0—

Sarah Bernhardt a fostŭ oprită d'a jucá în Strassburg şi Metz, din motivulŭ că artista s'ar fi esprimatŭ, că numai când Germania va înapoia Alsaţia, Lotaringia şi miliardele Franciei, va jucá în acele oraşe.

Dovedĭ de cultură.

Cluşiu, 25 Maiu 1885.

Domnule Redactorŭ! Publiculŭ românŭ se va fi mirândŭ că din Cluşiu, afară de unele minuţiositătĭ, de unŭ timpŭ îndelungatŭ n'a mai audítŭ nimicŭ din centrulŭ »culturei« maghiare ardelene. Unii vorŭ fi dândŭ cu socotéla, că de când s'a înfiinţatŭ »Kultur egylet-ŭl«, se va fi desvoltatŭ o activitate însemnatŭ pre terenulŭ culturei şi scandalelorŭ obicinuite li se va fi pusŭ capĕtŭ cu totulŭ, ér Românii locuitorĭ aci arŭ fi acum tractaţĭ cu duhulŭ blândeţii, şi astfelŭ aflându-se toţĭ bine, în pace şi armoniă, nu au de a aduce la cunoscinţa publică nimicŭ mai de însemnatŭ.

Aceste combinaţiunĭ arŭ fi însă false, căcĭ Cluşiulŭ totŭ coloritulŭ sĕu celŭ vechiŭ îlŭ are şi astădĭ, scandalele se continuă mereu, éră bieţii Românĭ, de când cu »Kultur-egylet-ulŭ« încóce, suntŭ insultaţĭ şi tractaţĭ pe di ce merge mai rĕu, ba acum chiar şi bătuţĭ, precum s'a întêmplatŭ de vre-o două orĭ, simplu din motivulŭ că încă mai cutézá a'şĭ vorbi limba strămoşéscă în publicŭ.

In sĕptĕmânile trecute, câţĭva tinerĭ românĭ mergêndŭ către casa, au fostŭ bătuţĭ binişorŭ de o cétă de »cavalerĭ«, carĭ audindu'i vorbindŭ românesce i-au urmăritŭ şi în piaţa mare le-au datŭ »dovedĭ de cultură«. Tinerii românĭ au suferitŭ şi acéstă mişeliă ca multe altele, căcĭ casurile antecedente suntŭ unŭ putemicŭ argumentŭ, că dreptatea au luat'o în arendă »cavalerii«.

Asemenea a fostŭ bătutŭ cam în 14 Maiu unŭ amploiatŭ românŭ în cafenéua Orban, fiindcă a cutezatŭ a numĕra românesce. D. Dr. Greg. Silaşi, prelângă că e în continuu insultatŭ şi calumniatŭ, în sĕptĕmâna trecută a fostŭ provocatŭ şi la duelŭ din partea unui colaboratorŭ dela »Ellenzék«, care s'a aflatŭ vătĕmatŭ prin rĕspunsulŭ publicatŭ de d-sa la interpelările făcute în 2 rêndurĭ în »Ellenzék« falsificatŭ în acéstă fóiă şi reprodusŭ autenticŭ în »Kolozs. Közl.« Acestŭ rĕspunsŭ s'a referitŭ la o predică ţinută de d. Silaşi în biserica gr. cat., despre care »deşteptii« dela »Ellenzék« şi-au închipuitŭ, că d. Silaşi ar fi predicatŭ contra „Kultur-egylet«-ului, pe când d-sa în acea Dumineca nicĭ n'a fostŭ la biserică.

Mai în sĕrile trecute câţi-va »cavalerĭ«, membrii la „Kultur-egylet«, au înscenatŭ unŭ scandalŭ mare pe o stradă laterală, bătêndŭ ferestrile dela mai multe casĭ, rupêndŭ calocate şi stricândŭ totŭ ce le-a venitŭ înainte, după cum spune acésta chiar „Ellenzék" dela 23 l. c., promiţêndŭ a face cunoscutŭ char numele făptuitorilorŭ, pentru a nu fi blamată — dice elŭ — întréga junime universitară.

Scandale de tótă forma se întêmplă aci în Cluşiu, în o di ca în alta, ér Românii mereu suntŭ insultaţĭ, semnŭ că pentru rĕspândirea „culturei" mijlócele tare bine suntŭ alese.

Mergêndŭ »cavalerii totŭ aşa înainte, nu mai încape nicĭ o îndoială, că ei vorŭ »civilisá« Orientulŭ.

Munteanulŭ.

Adunarea comit. Caraşŭ-Severinŭ.

(Urmare şi fine).

In ăstŭ modŭ trecŭ d'a rêndulŭ obiecţiunile fiecărui vorbitorŭ prin jugulŭ cuvenitŭ alŭ şovinismului şi alŭ despotismului, în fine reflectândŭ la nonsensulŭ d-lui vice-comite de »administraţiune patriotică« dise: Starea curiósă a situaţiunei politice din acestŭ comitatŭ n'ar esista, dacă viéţa publică s'ar manifesta în modŭ naturalŭ. Voi aţĭ creatŭ în modŭ artificiosŭ representaţiunile constituţionale, corpulŭ oficianţilorŭ şi tótă influinţa în viaţa publică — cu oprirea adevĕratelorŭ simţĕminte ale adevĕratului poporŭ alŭ Românilorŭ din acestŭ comitatŭ. Acésta e stare curiósă (sajátlagos) cum a disŭ d. vice-comite, dar e mai multŭ, e nenaturală şi provine din defecte morale, — de aceea cădé-va sigurŭ ca aminŭ din tatătŭ nostru — dar nu va cădé ca unŭ mĕrŭ coptŭ, ci ca unŭ mĕrŭ putredŭ.

Administraţiune patriotică e firma unei sisteme próste. Amŭ auditŭ de administraţiune bună, grabnică, corectă etc., dar că administraţiunea cu drumurile, cu darea, cu socotelele comunalĭ, cu vitele etc. sĕ fie patriotică, asta numai la Ungurĭ se póte. Apoi d. Tabaydy şi d. Jakabffy d'aceea trage plată, ca sĕ facă »spiritŭ maghiarŭ« — dacă n'aveţĭ poporŭ în acestŭ comitatŭ, apoi spiritulŭ maghiarŭ nu póte avé trecere, de câtŭ la acelŭ complecsŭ de oficianţĭ, carĭ din interesŭ personalŭ şi ca sĕ-şĭ apere pita luată din gura Românului compunŭ partida vóstră. In acéstă sală apĕraţĭ bur.ele vóstre, afară d'acéstă sală nimicŭ. Incheiérea a fostŭ cam acéstă:

Sciut-amŭ, că o sĕ vĕ folosiţĭ d'acéstă propunere ca sĕ faceţĭ enunciaţiunĭ de admiraţiune a d-lui Tabaydy, — dar starea periculósă în carea v'a adusŭ faţă cu poporaţiunea română dela carea trăiţĭ v'ar impune în modŭ inteţitorŭ, ca singurĭ sĕ respingeţĭ acéstă direcţiune despotică şi desastrósă, căcĭ nu noi, ci voi aveţĭ mai mare lipsă a mulţămi sutele de mii de Românĭ, căcĭ în timpurĭ critice vĕ va părea rĕu că n'aţĭ făcut'o. — Aveţĭ simţŭ şi tăriă a face acésta? bine! faceţi-o până nu e încă târdiu, dacă vomŭ trăi şi mai departe: voi ca stăpânĭ, noi ca robiţĭ.

Rezeiu încă rĕspunse, la tótă rabulistările şi scremăturile spirituale ale contrarilorŭ nostri, încâtŭ acestia amuţiră ca oratorĭ, dar cu atâtŭ mai mare svonŭ făceau strigândŭ: sĕ votămŭ! sĕ votămŭ! Tabaydy voi sĕ-şĭ ésă din firea-i cutezătóre — dându-şĭ aerulŭ deplinei demnităţĭ, dar cădŭ la a treia vorbă în personalităţĭ şi insulte încâtŭ ţi vedeai turbarea spumegândŭ pe buze. Dise: Nu eu, ci Rezeiu şi Brediceanu suntŭ turbarătorii bunei înţelegerĭ, — părintele Roza are mai mare meritŭ pentru naţiunea română decâtŭ Brediceanu — (unŭ risŭ ne mai auditŭ isbucni în sală.) Éră Tabaydy dise: D. Brediceanu totdéuna sbiară (kiabál) când vorbescŭ eu, — la ce Brediceanu sculându-se dise: eu suntŭ omŭ civilisatŭ — şi când mĕ eşofezŭ într'o causă strigŭ, dar nu sbierŭ, însĕ dacă ai lipsă de sbierăturĭ, trămitŭ după sluga mea şi-ţĭ voi face plăcerea prin elŭ. Tabaydy: »kiáltani« a „striga« a voitŭ sĕ dică.

Rezeiu în replica sa personală arată d-lui fişpanŭ casulŭ concretŭ, că elŭ a cassatŭ pe unŭ Junkovits (Ungurŭ) fostŭ protoesactorŭ pentru fărădelegĭ şi necredinţă, apoi mai târdiu éră l'a denumitŭ, ce trebue dar mai caracteristică atitudine decâtŭ acésta. Tabaydy recunósce acestŭ faptŭ necontestabilŭ şi punêndŭ propunerea d-lui Rezeiu la votŭ, acésta cade. Ăstmodŭ s'a terminatŭ şi a doua încercare legală şi constituţională d'a scăpa acestŭ comitatŭ de flagelulŭ periculosŭ, ce-lŭ sbiciue necontenitŭ.

După acésta amŭ fostŭ surprinşĭ c'o propunere neintrodusă în programa obiectelorŭ de pertractare, făcută de d. Makay, ca sĕ votămŭ d-lui Tisza „felicitare« pentru că l'a lăsatŭ D-deu a guverna 10 anĭ ţéra.

Haţeg, Rezeiu, Brediceanu combătură acéstă propunere şi cestŭ din urmă, arătândŭ prăpăştiele în carĭ a înpinsŭ acestŭ ministru ţéra, propune o adresă de condolenţă către patriă, carea a avutŭ nefericirea a suferi 10 anĭ de despotismŭ şi despoiare.

Caracterului maiorităţii i-a convenitŭ mai bine adresa de umilinţă şi linguşire a d-lui Makay, pentru carea s'au sculatŭ 2 Românĭ: Iuliu Petricŭ abia agraţiatŭ din cercetare disciplinară şi popa Nemoianŭ celŭ scosŭ din sinodulŭ eparchialŭ. Se vede că Ungurii nu se mai mulţămescŭ cu desbrăcarea simplă de orice simţŭ, — ci sumuţă la muşcare, pe cei ce-i ţinŭ legaţĭ în lanţulŭ lorŭ. O nouă aparinţă în viéţă renegatismului.

Celŭ mai mustosŭ obiectŭ de desbatere a fostŭ statutulŭ pentru înfiinţarea unui fondŭ de pensiune pentru amploiaţii comitatensĭ. Pentru acestŭ fondŭ cereau stăpânii noştri 60,000 fl. v. a. dare. Rezeiu arată părţile cele mai slabe ale statutului şi făcŭ pendentŭ votulŭ sĕu dela strĕmutarea disposiţiunei din statutŭ, ca congregaţiunea comitatensă numai prin 5 membri sĕ fie representată în comisiunea carea va avé dreptulŭ a distribu pensiunile, precum şi a devinculării fondului de pensiunĭ, altcum nu primesce statutulŭ de sub întrebare.

D. Brediceanŭ dice: Pensionarea amploiaţilorŭ în sine luată e în totŭ casulŭ unŭ mijlocŭ pentru mărirea zelului şi câştigarea independinţei în oficiu. La noi acestŭ scopŭ nu se póte ajunge cu nicĭ o jertfă materială, căcĭ voinţa personală a comitelui supremŭ domnesce peste lege şi despotismulŭ nu póte lipsi acolo, unde terorismulŭ e isvorulŭ întregului aparatŭ alŭ administraţiunii. E păcatŭ de totŭ cruceriulŭ ce s'arŭ vota pentru acestŭ fondŭ. Noi şi d'aceea nu putemŭ votá vr'o dare, necum 60,000 fl., căcĭ nu amploiaţilorŭ li-amŭ vota-o, ci clicei domnitóre, căcĭ amploiaţii cu cualificaţiune, onestitate, ba chiar binemerităţĭ pentru comitatŭ au fostŭ daţĭ afară din oficiu, numai pentru că au fostŭ Românĭ. E curiosŭ, décă nu neruşinatŭ, a pretinde, ca şi noi sĕ ne învoimŭ sĕ se bage în posunarulŭ nostru mâna aceea după banĭ, care a lăpădatŭ Românii noştri din funcţiunĭ şi a datŭ pânea acelora la ómenĭ de mai slabă cualificaţiune şi neprobaţĭ, numai fiindcă sunt Ungurĭ.

Apoi credeţĭ că mai póte suporta poporulŭ nouĕ sarcine? Eu nu o credŭ, fiindcă vĕdŭ cumcă şi pentru dările grozave de până acum au începutŭ a se vinde realităţile ómenilorŭ. In fine principiulŭ de alegere pre unŭ timpŭ nu se vijeşce cu stabilitatea, cu chiemarea pe viéţă, carea e principiulŭ pensionării şi e curiosŭ, ca congregaţiunea sĕ alégă pre 6 anĭ amploiaţĭ şi sĕ grijéscă ca după serviciu de 10 anĭ sĕ capete pensiune.

După Brediceanŭ, carele respinge proectulŭ, a vorbitŭ Michailŭ Besanŭ not. pub. accentuândŭ într'o dicţiă „magyarosan" cu pipă cu sujtás, ce o órtă ca simbolŭ alŭ simţĕmintelprŭ sale şi care în însufleţirea sa pentru citaţiunea întrebuinţată „ubi bene ibi patria" şi „extra Hungariam non est vita«, vré ca nu 60,000 ci 100,000 fl. sĕ se stórcă dela poporŭ, căcĭ toţĭ domnii trebue sĕ trăéscă bine, éră poporulŭ sĕ se prăpădéscă pentru că nu are altŭ scopŭ în secolulŭ alŭ XIX alŭ civilisaţiunei.

Maioritatea votézá şi statutulŭ se primesce cu unele modificărĭ, între carĭ şi cele îndegetate de d. Rezeiu.

Celelalte obiecte ale congregaţiunei au decursŭ pre lângă asistinţa a 8—10 membri, dintre carĭ ai noştri s'au ţinutŭ până în sfârşitŭ cât şi unde s'a putŭtŭ ca leii şi au şi eluptatŭ mai multe resultate favoritóre părţilorŭ, între carĭ trebue sĕ amintimŭ causele oraşului Caransebeşŭ.

Ăstŭ modŭ s'a terminatŭ acéstă congregaţiune memorabilă. Noi ne-amŭ susţinutŭ posiţiunea cu bărbăţiă, trebue însĕ sĕ se alégă — cei aleşĭ, carĭ vorŭ pricepe dóră cà îngrijirea nu se înlătură nicĭ cu lamentare, nicĭ cu declamare, nicĭ cu desperare, ci cu luptă.

Luptătorulŭ.

Pregătirĭ pentru înmormêntarea lui Victor Hugo.

Telegrame din Parisŭ, cu data de 25 Maiu şi publicate de diarele vienese, spunŭ că corpulŭ lui Victor Hugo va fi aşedatŭ adĭ Sâmbătă sub Arculŭ de Triumfŭ. D. Charles Garnier, cunoscutulŭ architectŭ, care a făcutŭ planulŭ Operei din Parisŭ, va închide Arculŭ de triumfŭ din trei părţĭ şi-lŭ va lăsa deschisŭ numai despre câmpiile Elisee. Cosciugulŭ va fi aşedatŭ într'unŭ spaţiu înaltŭ de 22 metri şi împresuratŭ cu negru presăratŭ de argintŭ. Unŭ catafalcŭ colosalŭ va fi rĕdicatŭ până la înălţimea arcului de triumfŭ, ér cosciugulŭ va fi împresuratŭ de nenumĕrate însemne şi candelabre. Poporulŭ nu va puté decâtŭ sĕ defileze pe dinaintea cosciugului. Lucrările nu vorŭ puté fi sfĕrşite decâtŭ Joi, şi de aceea înmormêntarea nu se va puté face mai înainte de Dumineca. Cortegiulŭ funebru va pleca Dumineca la amedĭ

în josŭ spre Bulevardele cele marĭ. Cântăreții dela Operă, dela Opera comică și dela Conservatorŭ vorŭ cânta pe piața Republicei unŭ imnŭ, care a fostŭ compusŭ de Saint-Saens în onórea lui Victor Hugo. Era vorba la începutŭ d'a opri cortegiulŭ pe piața Concordei lângă statua orașului Strassburg. S'a renunțatŭ însĕ la acésta ideiă din motive politice. Partea musicală a serbării va fi esecutată de 250 cântărețĭ și 200 instrumentalíștĭ. De pe piața Republicei cortegiulŭ va apucá pe bulevardulŭ Voltaire spre cimiterulŭ Père.Lachaise. Corpulŭ lui Victor Hugo va fi transportatŭ, conformŭ dorinței repausatului, într'o căruță destinată pentru clasele cele mai sĕrace. Numai o singură cunună de imortale va împodobí cosciugulŭ.

»Le Temps« spune că d. Lockroy, întrebatŭ fiindŭ cum se va puté concilia suprema voință a lui Victor Hugo,—d'a fi transportatŭ la cimitirŭ în carulŭ destinatŭ sĕracilorŭ,—cu înmormêntarea națională, rĕspunse astfelŭ:

„Când Victor Hugo a scrisŭ acele câte-va rêndurĭ pe care le cunóscețĭ, nu se gândea nicĭ decum la înmormêntarea națională ce Francia voiesce a'i face. Elŭ 'șĭ-a dísŭ numai: »Familia mea va cheltui o sumă însemnată cu înmormêntarea mea; voiu ca acéstă sumă sĕ fie dată nenorociților, și pentru mine, care amŭ iubitŭ atâtŭ pe săracĭ, pe suferindĭ, va fi o mare onóre d'a mĕ duce în carulŭ lorŭ spre câmpulŭ de supremă ordine.« Trebuie sĕ respectămŭ acéstă din urmă dorință a celui pe care l'amŭ perdutŭ. De altmintrelĭ acestŭ car alŭ sĕracilorŭ va fi consacrarea vieței sale. Óre n'a fostŭ elŭ în totdéuna advocatulŭ desmoșteniților, miserabililorŭ dela Quasimodo și până la Jean Valjean? Și óre, la mormêntŭ, nu va fi urmatŭ elŭ mai cu deosebire de afecțiunea acestorŭ legiunĭ de nenorocițĭ, carĭ sciu câtŭ de multŭ îi iubea elŭ? Astfelŭ dér, va fi unŭ simplu carŭ alŭ săracilorŭ, fără florĭ, fără draperii, pe care se va așeḑa coșciugulŭ când va porni de la Arculŭ de Triumfŭ. Și făcêndŭ astfelŭ, ne supunemŭ lui, ne deplinimŭ datoria. Cât pentru restŭ, Francia va puté face ce va voi. Victorŭ Hugo se ocupa fórte puținŭ de rĕmășițele sale mortuare; dér partea lui nemuritóre: geniulŭ sĕu, operile séle, acestea nu-i aparținŭ. Tóte acestea aparținŭ Franciei, care va putea sĕ înșire dupĕ modestulŭ carŭ orĭ câte căruțe încărcate cu florĭ, orĭ câte onorurĭ va crede că trebuie sĕ facă celui care va fi cea mai sublimă gloriă a sa."

Din tóte unghiurile Franciei sosescŭ însciințărĭ de participare la înmormêntare.

Aprópe 2,000 studențĭ, c'unŭ drapelŭ în frunte; au defilatŭ astăḑĭ pe dinaintea casei mortuare a lui Victor Hugo.

CORESPONDENȚA NÓSTRA DIN COMITATE.

Mediașu, la 28 Maiu 1885.

Auḑimŭ că d-lŭ Simionŭ T Ianculescu, notarŭ cercualŭ în Ibisdorfulŭ săsescŭ și membru alŭ comisiunei esaminatóre pentru notarii cercualĭ ai comitatului Têrnavei-marĭ — unŭ bravŭ fiu alŭ munțilorŭ apusenĭ — intenționéză a concurá pentru postulŭ de notarŭ comunalŭ în comuna mare Țînțarĭ, îi urămŭ succesŭ bunŭ și fericimŭ pe acea comună și poporulŭ, care are în fruntea administrațiunei comunale pe unŭ atare funcționarŭ.

Numitulŭ deși încă tênĕrŭ este unulŭ dintre ceĭ mai distinșĭ și harnicĭ notarĭ ai acestui comitatŭ. Zelulŭ și activitatea sa e cunoscută și de cătră superiorii străinĭ. Dreptŭ acea dorința nóstră generală arŭ fi totușĭ că numitulŭ, sciindŭ câtŭ de bine e primitŭ între puțina inteligență română din Mediașŭ și giurŭ, sĕ remână în postulŭ sĕu actualŭ; de órece locuitorii românĭ din comuna memorată după lupta fórte lungă și grea, abia acuma au pututŭ ajunge a avea în postulŭ de notarŭ unŭ tênĕrŭ românŭ energicŭ și demnŭ de chiămarea sa. La casŭ însĕ de reușire a numitului Domnŭ la ținta sa, dorimŭ poporului românŭ din Ibesdorfulŭ săs. rehabilitarea postului notarialŭ prin unŭ demnŭ următorŭ alŭ numitului.

S. —u

VOCĬ DIN PUBLICŬ.*)

Domnule Redactorŭ!

În numĕrulŭ 108 alŭ prețuitei foi ce redactațĭ sub rubrica »Vocĭ din publicŭ« găsimŭ unŭ comunicatŭ, prin care se divulgă dinaintea cetitorilorŭ unŭ incidentŭ de natură cu totulŭ privată, ba chiar individuală, și la care trebue sĕ reflectămŭ prin acésta.

Interesulŭ bine înțelesŭ alŭ tuturorŭ persónelorŭ participante la acestŭ incidentŭ pe câtŭ de regretabilŭ, totŭ atâtŭ de inofensivŭ, ar fi reclamatŭ, ca sĕ fie uitatŭ sub vĕlulŭ discrețiunei, ér décă scriitorulŭ acelorŭ rêndurĭ, care după tóte trebue că s'a simțitŭ atinsŭ de menționatulŭ incidentŭ, s'a credutŭ îndatoratŭ sĕ-șĭ ia o satisfacțiune, ar fi trebuitŭ s'o céră dela persóna respectivă și sĕ nu complice în acéstă afacere corpulŭ întregŭ alŭ tinerilorŭ comercianțĭ, căcĭ nu credemŭ, că ar fi dispusŭ a cere dela întregŭ corpulŭ satisfacțiunea cavaleréscă, pe care este gata a i-o da nu numai tênĕrulŭ respectivŭ, ci orĭ care altulŭ dintre colegii sĕi.

Brașovŭ, 18 Maiu 1885.

Președintele comitetului tinerilorŭ comercianțĭ.

*) Pentru cele cuprinse sub acéstă rubrică redacțiunea nu este responsabilă.

DIVERSE.

Unŭ casŭ rarŭ în sciința medicală, — »Drepturile omului" din Bucurescĭ citéză următorulŭ casŭ curiosŭ medicalŭ: »Unulŭ din casurile cele mai curióse s'a presentatŭ ḑilele acestea la spitalulŭ Colțea: S'a adusŭ unŭ copilŭ de patru ḑile, fórte robustŭ și cu șanse de a trăí, pe alŭ căruia nasŭ este grefatŭ, în partea dréptă, unŭ embrionŭ de omŭ, care și elŭ este cu viață. Elŭ trăește ca unu parasitŭ pe corpulŭ copilului. Embrionulŭ presintă doi sacĭ, cu câțĭ-va negei. Se ḑice că acestŭ casŭ este uniculŭ în sciința medicală. D. dr. Severeanu a adusŭ pe acestŭ monstru care va fi supusŭ operațiunei, pentru a-i detașa de pe obrazŭ pe tovarășulŭ sĕu puținŭ comodŭ. Se pretinde érășĭ că acéstă operațiune nu va amerința întru nimica viața copilului celui venitŭ la terminŭ. S'a luatŭ fotografia monstrului. Vomŭ ținé în curentŭ pe cetitorĭ despre resultatele operațiunei.«

***

Ministrulŭ Angliei arestatŭ în Viena. — Sĕptĕmâna trecută, ḑice »Imparțialulŭ«, ministrulŭ Angliei eșindŭ sĕ se plimbe cu doi cânĭ fără botnițe, fŭ opritŭ pe stradă de doi hengherĭ, carĭ voiră a-i luá cânii; ministrulŭ se opuse și fiindŭ că unulŭ din hengherĭ voì a-i luá cânii cu forța, dete în elŭ cu bastonulŭ. Atuncĭ venì unŭ sergentŭ de stradă, care învită pe ministru a merge la poliția; cu tótă opunerea sa, cu tóte că îșĭ arată carta de visită, fu silitŭ a urma pe sergentŭ la poliția, unde după aceea fŭ liberatŭ.

***

Monede romane. — D-lŭ Sandulachi Giușcă, primarulŭ comunei Avrămescĭ și proprietarŭ din aceea comună, a găsitŭ înt'unŭ locŭ din pădurea sa unŭ numĕrŭ de 88 monede romane de argintŭ. Inscripțiunile tuturorŭ monedelorŭ suntŭ fórte legibile, ușorŭ de descifratŭ. Se vĕdŭ cam următórele inscripțiunĭ pe reversurile lorŭ: *Iulius Germanicus, Opinus-Aug. Pius, Diva Faustina, Hadrianus, Antonius Pius, Marcus Antonius Augustus, Antonius Augustus Pius, Aurelius Caesar, Vespasianus,* etc. etc. Aceste monede presintă unŭ adevĕratŭ interesŭ istoricŭ pentru noi Românii în particularŭ, mai cu sémă că ele au fostŭ găsite într'o pădure din România, care se vede că a fostŭ sigilată cu osĕmintele strămoșilorŭ noștri Romanĭ.

***

Brigandagiulŭ din Turcia. — O crimă oribilă s'a comisŭ la 9 Maiu împrejurulŭ Brusi între satele Mupol și Baladari. O bandă de brigandĭ armată până în dințĭ a pĕtrunsŭ în grajdulŭ unde dormeau șése păstorĭ, dintre carĭ doi Bulgarĭ și patru Grecĭ, și legându-i i-a martirisatŭ într'unŭ chipŭ ne auḑitŭ, spre a-i decide sĕ declare unde au banii. Deși tâlharii sciau, că suma de care dispuneau bieții păstorĭ nu este mare, totușĭ ei i-au legatŭ împreună și ungêndu-i cu gazŭ le-au datŭ focŭ arḑêndŭ și ne mai rĕmânêndŭ din ei decâtŭ ósele. Și tóte aceste pentru 110 piastri. Poliția, pusă pe urmele briganḑilorŭ, i-a descoperitŭ și prinsŭ într'o pădure de-alăturĭ.

***

Amazóne indiene. — Se anunță din Londra, că regina mumă din Baroda capitala statului Guicovar, în Industanŭ, a informaiŭ pe vice-regele Indielorŭ, că în casŭ de rĕsboiu între Anglia și Rusia, ea va pune la disposiția guvernului englesŭ unŭ corpŭ de Amazóne compusŭ din dame din socieiatea înaltă și pe care-lŭ va echipa și intreține singură. Statele Guicovarului suntŭ lăcuite de Mahrațĭ, populațiune fórte rĕsboinică, carĭ locuiescŭ districtele muntóse ale Indiei centrale și carĭ în primele timpurĭ ale campaniei engleze, formau unŭ regatŭ puternicŭ.

***

Răpirea unei bunice. — Curierulŭ Statelorŭ-Unite anunță, că d-na Lena Voghel, mumă a patru copii și bunică a 15, a fostŭ răpită de unŭ nepotŭ alŭ ei, de curêndŭ sositŭ din Germania. Ea e măritată cu unŭ minorŭ din Pitsburg, Pensilvania, cu care trăia în armoniă de vr'o 30 de anĭ. Acésta femeiă de 50 de anĭ, slabă ca o momiă și sbârcită ca o smochină, a lăsatŭ lumea în uimire când s'a aflatŭ că s'a găsitŭ și pentru ea unŭ răpitorŭ și încă răpitorulŭ sĕ'i fie și nepotŭ! Bărbatusĕu Voghel, se arăta fórte mulțumitŭ că a scăpatŭ de o asemenea societate, este însĕ desperatŭ de disparința a 1000 livre sterlinge, sumă ce abia a pututŭ agonisi în tótă viața lui după nenumĕratele ḑile de muncă și privațiunĭ.

ULTIME SCIRI.

Din Sofia se comunică, că fóia „Makedonsky Glass" provócă poporațiunea Macedoniei la revoltă, ḑicêndŭ că Rusia va fi silită sĕ-i dea ajutorŭ.

Din Pristina se scrie, că toțĭ conducĕtorii Arnăuților au ținutŭ o adunare în Stanovicĭ lângă Pristina, unde au luatŭ hotărârea sĕ róge printr'o deputațiune pe Sultanulŭ, ca sĕ dispună a se alunga câtŭ mai repede trupele de ocupațiune din Bosnia și Erțegovina. Ca membrii ai deputațiunei s'au alesŭ Suleiman Alisza din Djacovar și Aliaga Așipșay, vestitulŭ conducĕtorŭ alŭ Malissorilorŭ. Totdeodată s'a hotărâtŭ, ca în casŭ de înaintare a Austro-Ungariei spre Salonic sĕ i se opună resisiență cu armele.

Foile polone din Lemberg suntŭ informate din Varșovia, că Jules Ferry ar fi sositŭ acolo incognito și după o scurtă ședere a plecatŭ la Petersburg.

„Pol. Corr." e informată din Alexandria, că la granițele Tripolisului se observă isbucnirea unei revolte ca a Sudanesilorŭ. Este constatatŭ, că Mahdiulŭ primesce pe acéstă cale arme și munițiunĭ.

Reuniunea artistică cehă din Praga a trimisŭ la Paris unŭ membru din comisiunea administrativă, ca în unire cu artiștii cehi de acolo sĕ depună o ramură de palmŭ cu panglice în colórea națională cehă pe coșciugulŭ lui Victor Hugo, a cărui înmormêntare s'a fixatŭ pe Lunĭ la 10 óre a. m.

(Assigurazioni Generali.) Pe pagina inseratelorŭ a fóiei nóstre publicămŭ darea de sémă pe anulŭ 1884, adecă alŭ 53-lea bilanțŭ dela Assicurazioni Generali fondată în anulŭ 1838, care nu numai că este celŭ mai vechiu, dar și dintre cele mai marĭ institute de asigurațiune. Intrările totale pentru premii și tacse din anulŭ trecutŭ a fostŭ in suma de 13,758,097 fl. 20 cr. în tóte branșele, iar 1,200,518 fl. 65 cr. a incursŭ pentru dobânda capitalelorŭ plasate. Despăgubirile plătite în anulŭ 1884 facŭ 8.637,596 fl. 13 cr., prin urmare a plătitŭ Generali, de când s'a înființatŭ pentru 558,581 păgubĭ 178.423,338 fl. 51 cr. Din profitulŭ abundentŭ, ce s'au arătatŭ în suma de 1.644,965 fl. 26 cr. s'au transmisŭ după precauta prescriere a statutelorŭ din profitulŭ efectelorŭ de 316,296 fl. 09 cr, la reserva pentru variația cursului, care astfelŭ s'au urcatŭ la suma de 845,574 fl. 93 cr., iar 300,000 s'au înregistratŭ la reserva imobilelorŭ, care prin acésta s'au urcatŭ la 707,145 fl. 65 cr. De și din branșa asigurării în contra grindinei, întregulŭ profitŭ este numai de 154,247 fl. 38 cr., totușĭ s'a întrebuințatŭ o sumă rotundă de 200,000 fl. pentru crearea unei reserve în contra grindinei, carĭ sĕ servéscă dreptŭ o acoperire parțială contra marilorŭ pagubĭ, ce se ivescŭ în unii anĭ la acéstă periculósă branșe de asigurare. — 1.100,200 fl. 30 cr. face suma sporului alŭ reservei premielorŭ, așa că acésta cu 31 Decembre 1884 forméză suma de 20.176,592 fl. 39 cr. Tóte mijlócele de garanțiă ale institutului se înmulțescŭ astfelŭ cu 1 974,521 fl. 94 cr. și facŭ 31.490,875 fl. 83 cr. Capitalulŭ în acții și reserva în numĕrariu după cum arată bilanțulŭ suntŭ plasațĭ cu îngrijire în valorĭ bune. Pe lângă sporirea tuturolŭ reservelorŭ, institutulŭ a mai fostŭ in stare a distribui o dividendă de 300 francĭ egalŭ 120 fl. în aurŭ pentru fiecare acțiă plătită cu 315 fl. Desvoltarea mai departe a afacerilorŭ institutului se ușuréză fórte prin marele stocŭ de asigurărĭ ce și-a dobânditŭ. Portofoliulŭ premielorŭ în branșa elementară, ce au a încurge după anĭ mai târḑiu este de 21.066,641 fl. 33 cr. iar asigurările de capitalurĭ din branșa asigurării pe viață, ce se aflau la 31 Decembre 1884 în vigóre, s'a urcatŭ la 83,174,458 fl. 98 cr.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 16 Maiu st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%) . . .	—	89½
Renta rom. amort. (5%) . .	—	92⅝
» convert. (6%) . .	—	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.) . .	—	31
Credit fonc. rural (7%) . .	—	102¾
» » (5%) . .	—	85⅜
» urban (7%) . .	—	98¾
» » (6%) . .	—	—
» » (5%) . .	—	84
Banca națională a României	1165	—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	278½	—
« » Națională . .	225	—
Aurŭ	10.90%	—
Bancnote austriace contra aurŭ		

Cursulŭ la bursa de Viena
din 29 Maiu st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4% . . .	98.10
Rentă de hârtiă 5% . .	93.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune) . . .	123.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune) . . .	108.—
Bonurĭ rurale ungare . .	103.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.—
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	102.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50
Bonurĭ rurale transilvane	101.25
Bonurĭ croato-slavone . .	102.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	118.80
Renta de hârtiă austriacă	82.50
Renta de arg. austr. . .	82.40
Renta de aurŭ austr. . .	108.10
Losurile din 1860 . . .	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	860.—
Act. băncei de creditŭ ung.	288.50
Act. băncei de creditŭ austr.	287.30
Argintulŭ	—.—
Galbinĭ împărătescĭ . . .	5.85
Napoleon-d'orĭ	9.86
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	61.05
Londra 10 Livres sterlinge	124.40

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 30 Maiu st. v. 1885.

		Cump.		Vend.
Bancnote românescĭ	. . . .	8.90	Vend.	8.91
Argint românesc	. . . .	8.80	„	8.85
Napoleon-d'orĭ	. . . .	9.86	„	9.87
Lire turcescĭ	. . . .	11.10	„	11.15
Imperialĭ	. . . .	10.10	„	10.15
Galbenĭ	. . . .	5.80	„	5.84
Scrisurile fonc. »Albina«	. . .	100.50	„	101.—
Ruble Rusescĭ	. . . .	124.—	„	125.—
Discontulŭ	. . . .	7—10 % pe anŭ.		

Anunţămŭ acelorŭ onoraţĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ binevoi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885, prin urmare potŭ sĕ aibă colecţiunea întrégă.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" se potŭ cumpĕra în tutungeria lui I. Gross.

Tipografia ALEXI, Braşov.